

دايره گنج و قصه آقا و پسر

فیلم پشت صحنه تئاتر

آیا فکر می‌کنید این فیلم‌ها به دلیل اینکه جنبه‌ی آموزشی دارند طرفداران کمتری دارند؟

- خیر، بیشتر به سبب اقتصادی است. چرخه‌ی اقتصادی سینما در فیلم کوتاه انجام نمی‌گیرد چون نمایش آن انحصاراً در اختیار تلویزیون است پس اقتصاد آن را هم تلویزیون باید بگرداند. ولی متأسفانه تلویزیون ما بهای زیادی به این قضیه نمی‌دهد اگر شاهد پخش فیلم‌های کوتاه از تلویزیون هستیم آنهایی است که درون خود تلویزیون با بودجه‌های بسیار کم به شیوه‌ی کارمندی ساخته می‌شود. تلویزیون دنبال این است که فقط فیلم کوتاه بسازد و این کار از طریق کارمندی که ارزان است طبیعتاً زودتر انجام می‌شود. در حقیقت چرخه‌ی اقتصادی فیلم کوتاه که انحصاراً در دست تلویزیون است، چرخه‌ی ناقصی است.

آیا خودتان مایل هستید فیلم‌تان را کسی ببیند؟

- طبیعتاً هر فیلم‌سازی دوست دارد فیلمی که می‌سازد تماشاگر داشته باشد و تماشاگر با آن برخورد کند و نقد بشود. این جنبه‌ی آموزشی که شما می‌گویید دوجانبه است. یعنی هم آموزش می‌دهد و هم آموزش می‌بیند. مخصوصاً کاری که شاید به قول شما تازه باشد. حتماً در برخورد با همه است که ممکن است نشان بدهد که چقدر فیلم موفق بوده یا نبوده در غیر این صورت درون خودش متوقف می‌شود. مثل تمام فیلم‌های یادگاری که ممکن است ما شب‌های میهمانی بگیریم و آنها را کنار بگذاریم. باز هم می‌گویم همه‌ی اینها مشروط است به این که این فیلم بعد از مونتاژ چقدر ظرفیت این نمایش عمومی را پیدا بکند. هنوز نمی‌دانم. من هنوز دارم به این مواد خام نگاه می‌کنم و فکرهای مختلف می‌کنم که با آن چه بکنم.

فکر می‌کنید چقدر طول بکشد؟

- اصلاً نمی‌دانم. یک طرح دیگری که داشتم و آن هم برای خودم ساختم - از زندگی سعید شهبورد (مجسمه‌ساز و نقاش) - سه سال طول کشید. ممکن است در مونتاژ متوجه بشوم که مثلاً نیاز دارم صحبت‌هایی از آقای سمندرپان را در آن بیاورم در این صورت باید مجدداً فیلم‌برداری بکنم و چون فیلم را به شیوه‌ی Betacam گرفته‌ایم می‌دانید که هزینه‌ی بالایی دارد و فعلاً این هزینه را خودمان داریم متقبل می‌شویم. و هر چه این هزینه افزوده شود، کار کندتر می‌شود. اگر قرار باشد این فیلم به نمایش عمومی در بیاید دلم نمی‌خواهد تنها پشت صحنه‌ی یک نمایش باشد چون اگر نمایش بوده که بوده، اگر قرار است یادگاری باشد که خوب عکس‌های یادگاریش هم هست. اما به محض اینکه ما این را به چیزی که می‌تواند اسمش فیلم باشد تبدیل می‌کنیم، باید روی پای خودش بایستد. ممکن است یک یادگاری از نمایشی که زمانی در تئاتر شهر تهران برگزار شده، بشود ولی خودش هم باید بتواند استقلال سینمایی‌اش را داشته باشد.

منظورتان از این استقلال چیست؟

- من ترجیح می‌دهم که این تصاویری که گرفته شده فقط یک یادگاری پشت صحنه نباشد.

یعنی جنبه‌های هنری ویژه‌ی سینما را هم داشته باشد؟

- بله، در آن صورت است که جذاب می‌شود.

فیلم شما شامل چه قسمت‌هایی است؟

- ما از تمرین‌ها فیلم گرفتیم، از تمرین‌های حرکتی، نرمشی، تمرینات صدا و بیان. تمرین‌های موسیقی و گریم و لباس پوشیدن فیلم گرفتیم از صحنه‌های خام تمرین گرفتیم، از صحنه‌های خام با لباس گرفتیم و از صحنه‌ی اجرا هم گرفتیم. همه‌ی اینها باید با هم تلفیق شوند. اینها می‌توانند ربطی به خود نمایش نداشته باشند، برای اینکه کنار هم آمدن اینها استقلال دیگری می‌طلبد.

کتابخانه